

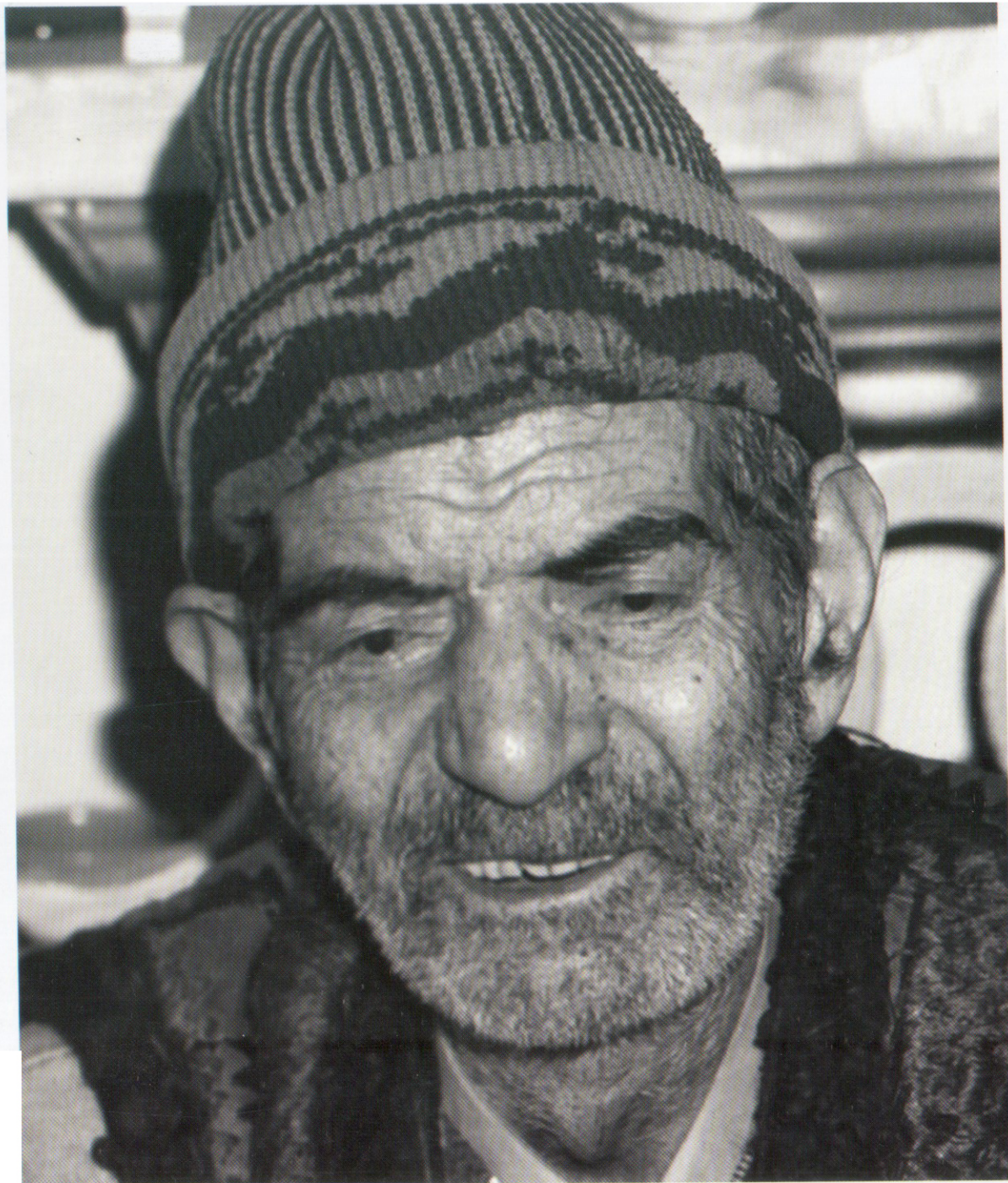

در وصل هم زعشق تو جانا در آتشم
عاشق نگشته ای که بینی چه می کشم
با عقل ، آب عشق به یک جو نمی رود
بیچاره من که ساخته از آب و آتشم

Gördüm təvafi kəb'ədə yandıqca yalvarır
söylür :“ dözümlü nəqədr bu eşqin cəfasinə ?
ya bu hecabi şişəni qaldır ki savrulur
ya söndürüb bu fitnəni , batma qərasinə”
baxdım ki şəm söylədi : “ ey eşqə müddəi !
aşiq haçan olub yetə öz müddəsinə ?..

بر دل اگر غباریست از منش
اشکی بیارمش که بشوید غبار را

Eşqin ki qərarında vəfa olmiyəcaqmış
bilməm ki təbiət niyə qoymuş bu qərarı ?

جوانان در بهار عمر یاد از «شهریار» آرید
که عمری در گلستان جوانی نغمه خوانی کرد

Dünya , bu şahdi , bu gəda , qanmıyub
indiyə tək bir kəsə aldanmıyub

گر به غم طی شد جوانی شادم از پیری که باز
قصه غمهای من با غمگساران می کنند

Evdə bir il ah çəkərəm , xəbər yox
evdən çıxam , mən o yana , yar gəli .
tay - tuşlarım çölə çıxıx , gün çıxar
mən çıxanda yağış getsə qar gəli .

میان دلبر و من غیر من حجابی نیست
اگر حجاب فکندیم من همه اویم

Mehrabi şefəqdə özümü səcdədə gördüm
qan içrə qəmim yox , üzüm olsun sənə sari
eşqi varidi “ Şəhryar ”ın gülli - çiçəkli
əfsus , qarayel əsdi , xəzan oldu bahari

شهریارا شعر حافظ را چه حکمت ها که من
خواندمش حرفی و در دل ها حکومت می کنم

Daraşup canimə düşmən hərə bir diş qoparırlar
bu yetim malı qalup bir sürü kəllaş arasında

چه عالمی که دلی هست و دلنوازی نه
چه زندگی که غم است و غمگسارم نیست
منی که خسرو دربار تو بودم دوش
کنون نگر که به دربار خویش بارم نیست

Heydərbaba , yar - yoldaşlar döndülər
bir-bir mənı çöldə qoyub çöndülər
çeşmələrim , çirağlarım söndülər
yaman yerdə gün döndi axşam oldi
dünya mənə xərəbeyi Şam oldi

هر عاشقى شكيب ندارد به داغ عشق
این غم به شهریار شکيبا گذاشتند

Cahillıqda tora düşen çox olar
qış yaxınlar , tor atanlar yox olar
məzlumların ahı bir gün ox olar
zölmün dəğər ürəğinin başına
ovçu qoyar baş yəhərin qaşına

تو شهریار به شاهی رسی زفر گدایی
چو کار خود بکنی با خدای خویش حواله

Sən yarımın qasidisən   əyləş sənə çay demişəm
xəyalini göndəribdi   bəs ki mən ax - vay demişəm
ax ! gecələr yatmamışam   mən sənə lay - lay demişəm
sən yatalı , mən gözümə   ulduzları say demişəm
hər kəs sənə ulduz diyə   özüm sənə ay demişəm
səndən sonra həyatə mən   şirin isə zay demişəm

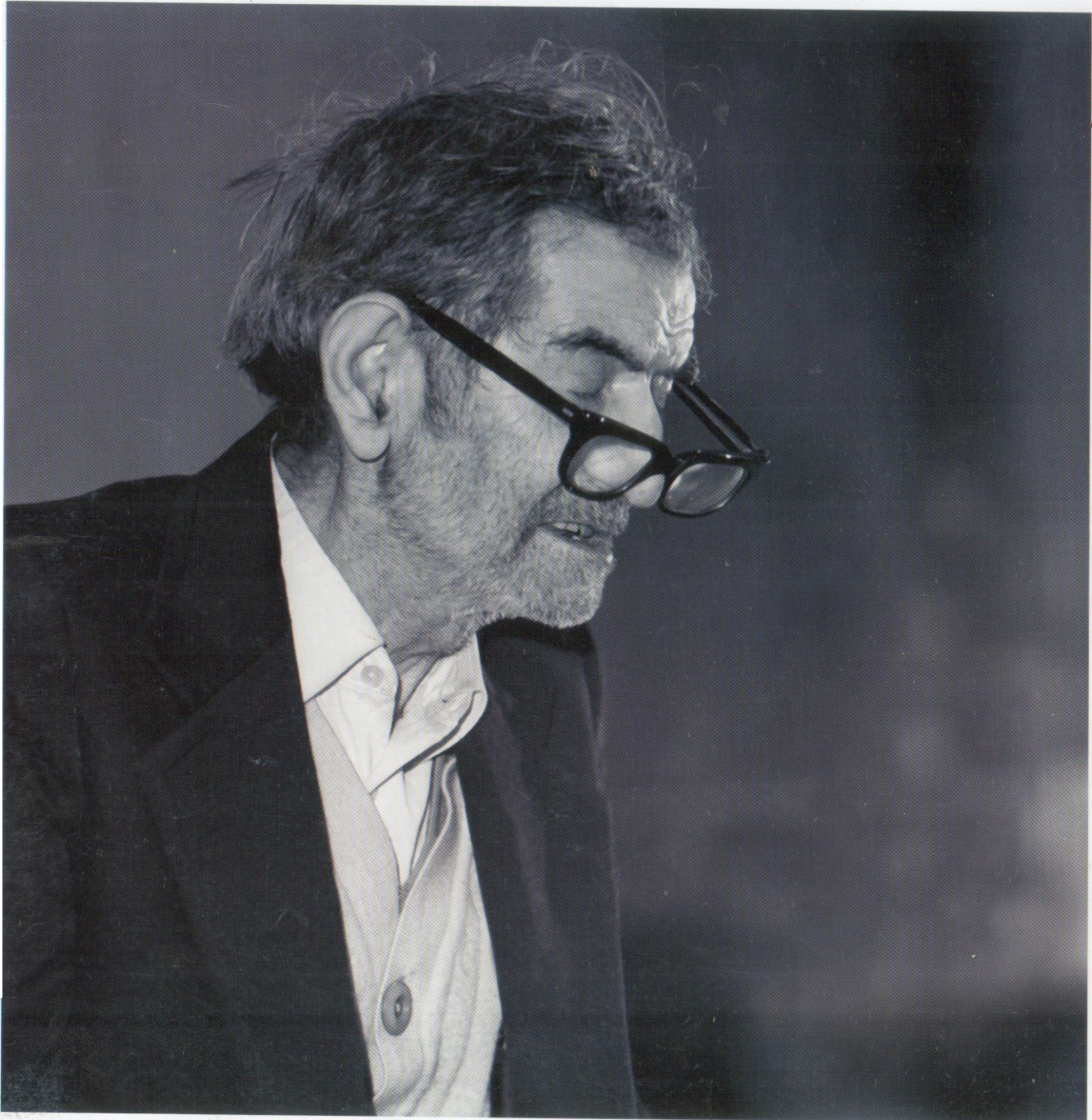

دیدى كه چه غافل گذرد قافله عُمَر
بگذاشت به شب خوابت و بگذشت شبابت

Allahundan sən əgər qorxmayub olsan Tərsa
qorxuram mən də dönüb din-i Məsihayə gəlim
Şeyxi Sən'a kimi donquz otarib illərcə
səni bir görmək üçün mə'bədi Tərsayə gəlim

بلبلی بودم و گشتم به غلط عاشق خَس
بلبل و عشق و خَس و خار غلط باشد و بس
ای دریغا که خَسی را به غلط خواندم گل
بدتر از آن که گلی را به غلط خوانی خَس

Bu qaranlıq gecələrdə qapumuz pis döğülür
nə bilim bəlkə əcəldir dayanıb can apara

به كوی عشق تو راضی شدم به نقش گدایی
اگر چه شهره به هر شهر و شهریار تو بودم

Yatmış hamı , bir Allah oyaqdır , daha bir mən
məndən aşağı kimsə yox , ondan da yuxarı
qorxum budi yar gəlmiyə , birdən yarıla sübh
bağrım yarılar , sübhüm açılma , səni tari !
gəlməz , tanıram bəxtimi indi ağarar sübh
qaş beylə ağardıqca , daha baş da ağarı

شہریارا تو کجائی و لسان الغیبی
کہ دل روشنش آئینہ الہام افتاد

Heydərbaba gəldim səni yoxlıyam
birdə yatam qucağında yuxlıyam
ömrü qovam bəlkə burda haxlıyam
uşaqlığa diyəm bizə gəlsin bir !
aydın günlər ağlar yüzə gülsün bir !

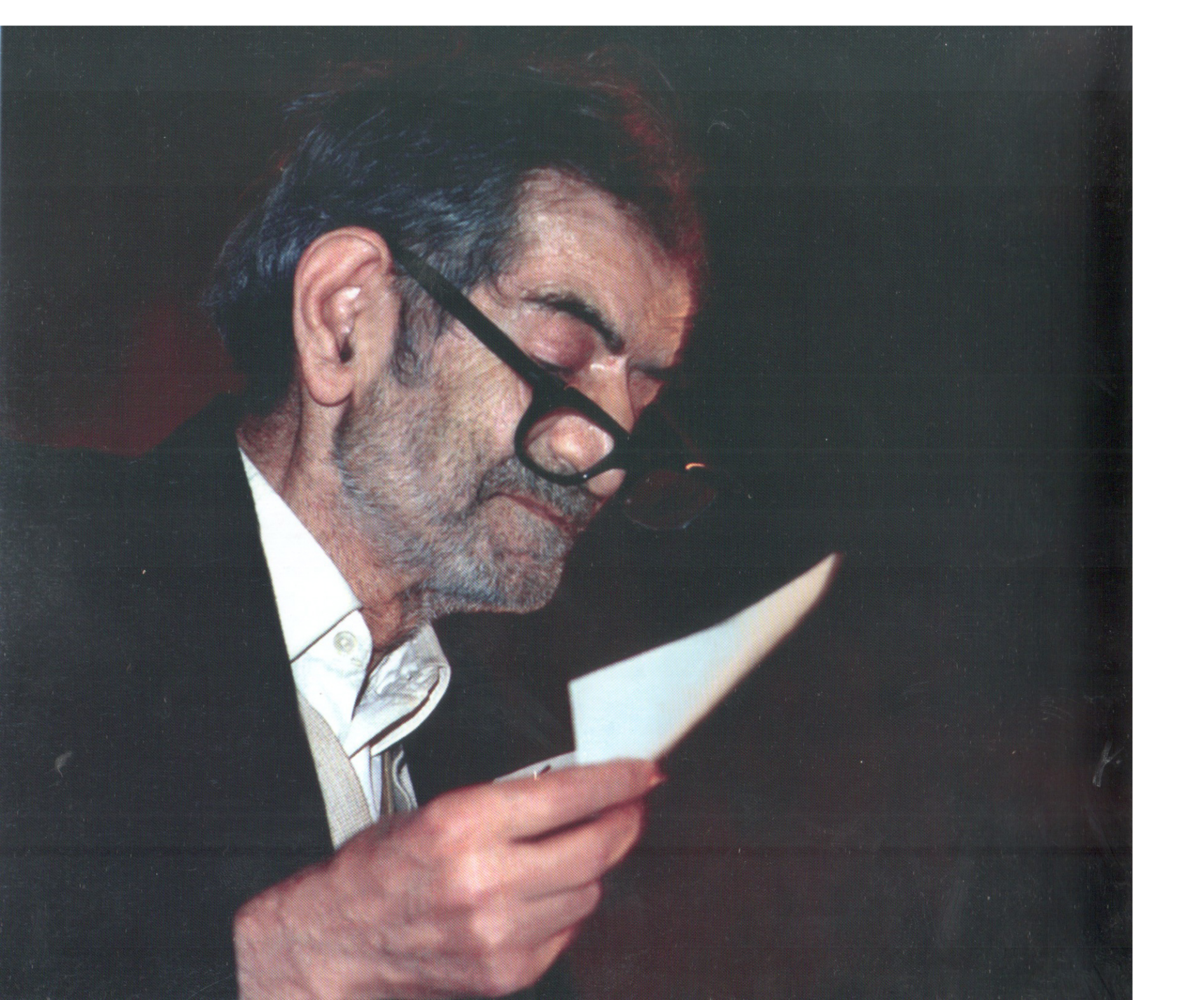

مست شبگرد تو با میکده اش کاری نیست
ماه و مهتاب تو خود کار می و جام کنند

Çalış adın gələndə , rəhmət oxunsun sənə
dünyada səndən qalan , axirdə bir ad oli

لیخند کن معاوضه با جان شهریار
تا من به شوق این دهم و آن ستانمت

Bir gün ağız qalı boş , bir gün doli dad oli
gün var ki , heç zad olmaz , gün var ki hər zad oli .

به یادگار زما عکس ها گرفت
به دوربین ظریفی که غیر عادی بود

Cevahiri itenin dærdini kime diyæsen ?

افتد اگر ز روی تو عکسی د رآینه
آتش به جان آینه افتد هر آینه

Sarqındı o susənlərə sünbüllərə könlüm
bülbul kimi qandır , o qızıl güllərə könlüm

تا هستم ای رفیق ندانی که کیستم
روزی سراغ وقت من آیی که نیستم
در آسمان مرگ که زندان زندگیست
تهمت به خویشتن نتوان زد که زیستم

Heydərbaba , göylər bütün dumandı
günlərimiz bir - birindən yamandı
bir - birüzdən ayrılmayın amandı

آجلم بر سر و حسرت به دل و دیده به راه
خوش به کام دل اغیار نمود ایامم

Bir soruşun bu qarqımış fələkdən
nə istiyür bu qurduğı kələkdən
deynə geçirt ulduzları ələkdən
qoy tökülsün , bu yeryüzi dağılsın
bu şeytanlıq qurqusi bir yığılsın

صدای عاشقی شهریار شیرین کار
بدان کشید که والی شنید و شه دانست

Heydərbaba alçaqlarun köşk olsun
bizdən sora qalanlara eşq olsun
geçmişlərdən gələnlərə məşq olsun

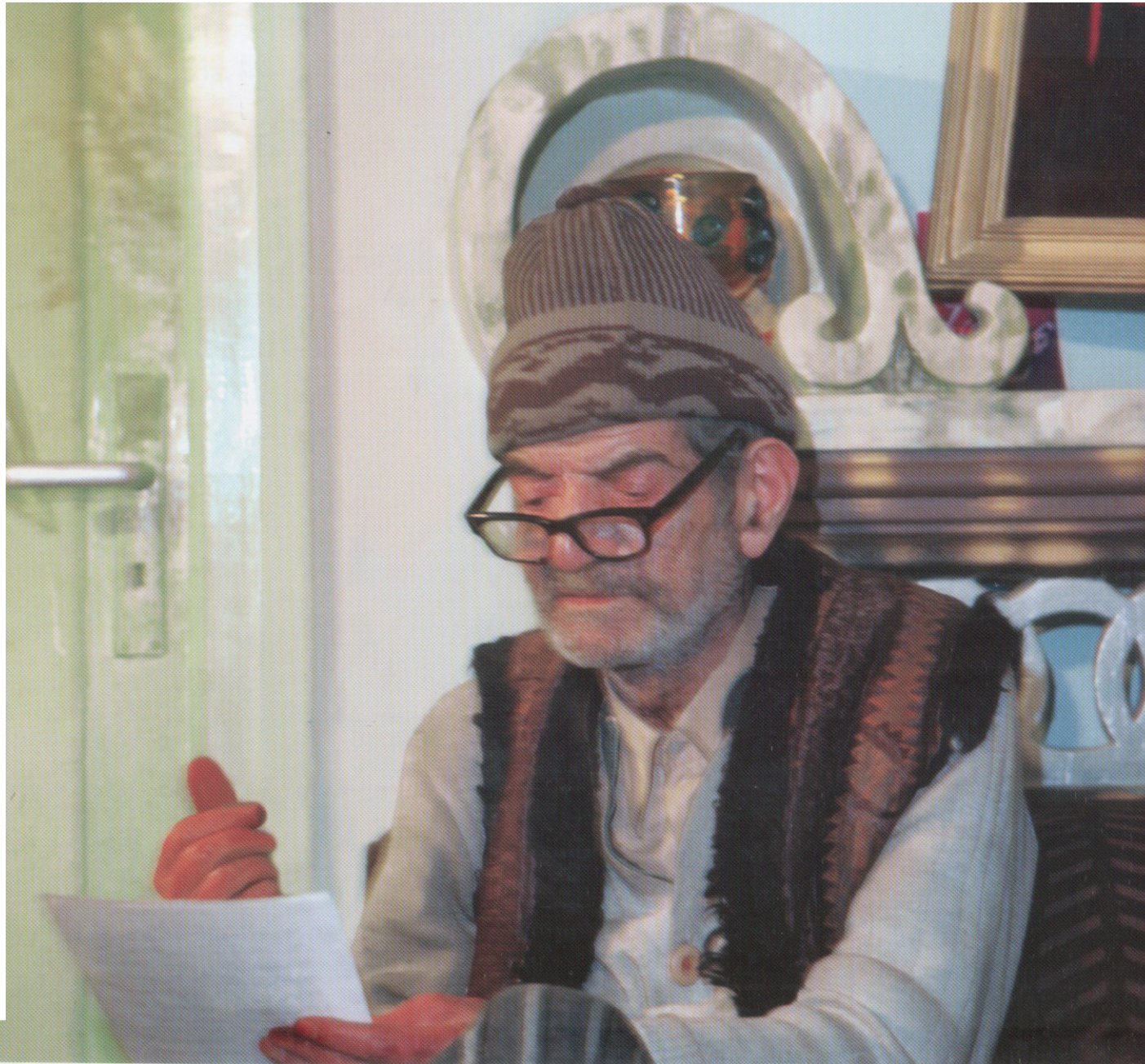

شہری بہ تو یار است و غریب این ہمہ محروم
ای شاہ بنازم دل درویش نوازت

Qarı nənə gecə nağıl diyəndə ,
külək qalxıb qap - bacanı döyəndə ,
qurd geçinin şəngülüsün yiyəndə ,
mən qayıdıb , birdə uşaq oleydim !
bir gül açıb , ondan sora soleydim !

متاب از روزن ای ماه دل افروزم چه اصراری
که شمع کشته ام بینی ز زندان غم افزا را

Hani ol mærd atalar , mærdi becærdæn analar ?

یک عُمر گنه کردم و شرمنده که در حشر
شایان گذشت تو مرا نیست گناهی

Yaramın közməsi qopub acışır
hər zadın ziddi də özüylə gəlir
qərə gün , ağ günü salır yadıma
sinəmin sazları sızıldırlar

عشق باز آى كه جانى به تنم باز آيد
دل نياز آر كه دلبر به سر ناز آمد

Atanda Hərmələ ox Kərbələdə
göreydin düşmən ağlar , ləşgər ağlar
qucağında göreydin Umm-i Leyla
alıb nə'şi Əli-yi Əkbər ağlar
Rubab nisgil döşündə süd görəndə
Əli-yi Əsgəri yad eylər ağlar

خلوتی داریم و حالی با خیال خویشتن
گر گذاردمان فلک حالی به حال خویشتن

Başdan aç yaylığı , əfşan elə susən - sünbül
sən bizim bayramımızsan qışı yaz eyləmişən

سپیده گو که لبی هم به شهریار بخند
گراز سیاهی شب های ما خبرداری

Gedəlim Qafqaz uşaqlarını təclil edəlim
Şəhryarım , dara saqqalarımı , saçlarımı

شهریارا تو به شمشیر قلم در همه آفاق
به خدا ملک دلی نیست که تسخیر نکردی

Heydərbaba , Nənəqızın gözləri ,
Rəxşəndənin şirin - şirin sözləri ,
Türki dedim oxusunlar özləri ,
bilsinlər ki , adam gedər ad qalar
yaxşı - pisdən ağızda bir dad qalar

چه بود ار باز می گشتی به روز من توانایی
که خود دیدی چه ها با روزگارم ناتوانی کرد

Boğulaydın doğan yerdə
doğub xəlqi boğan yerdə
oğul nə'sin oğan yerdə
ana zülfün yolan dünya !

شهریار، این سرو سودای تو دانی به چه ماند
روز روشن که به خواب شب تار آمده باشد

İtimiz qurd olali
biz də qayıtdıq qoyun olduq

فلک را ترکش از تیر اینقدر دانم که خالی ماند
دگر با این دل خونین چه گویم آنچه دانی کرد

Bir qern də qardaşdan uzqlaşmaq olurmuş ?
qardaş diyə bir ömr sorağlaşmaq olurmuş ?

نقش مزار من کنید این دو سخن که شهریار
با غم عشق زاده شد با غم عشق داده جان

Bir uşaqılıqda xoş oldum , o da yer - göy qaçaraq
quş kimi dağlar uçub , yel kimi bağlar keçdi
sonra birdən qatar altında qalıb üstümdən
diyə bilməm nə qədər sel kimi dağlar keçdi
ürəyimdən xəbər alsan : “necə keçdi ömrün ?”
göz yaşımlla yazacaq :“mən günüm ağlar keçdi”

تا بود خون جگر ، خوان جهان این همه نیست
غم جان گر نخورد کس غم نان این همه نیست

Bir çıxeydim dam qəyənın daşına ,
bir baxeydim geçmişinə yaşına ,
bir göreydim nələr gəlmiş başına
mən də onun qarlarıylan ağlardım
qış donduran ürəkləri dağlardım

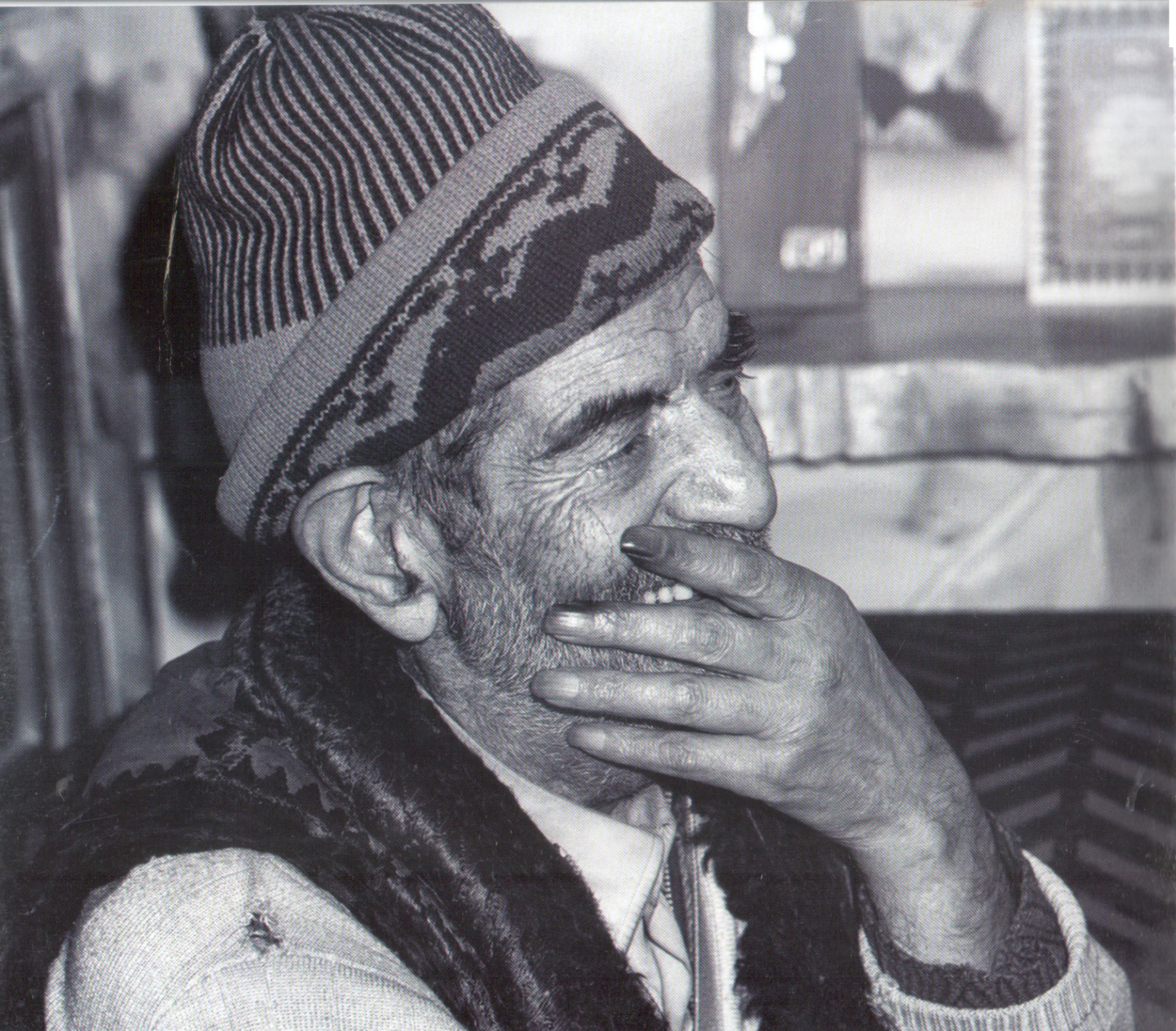

شہری است به ہم یار و من یک تنہ تنہا
ای دل بہ تو باکی نہ کہ پاکست حسابت

Min il səbrin tufanı var dalında
Nuh ki daha gizlədənməz yaşını

گفتا برو به راه کدورت قدم مزن
گفتا نکفتمت که دم از بیش و کم مزن
گفتا بزن ولی به تکلف قلم مزن

گفتم بیا صفای مودت به هم مزن
گفتم کمی عنایت از این بیشتر به ما
گفتم قلم زدم به سر هر چه غیر عشق

Heydərbaba dün̄ya yalan dün̄yadi
Süleymandan Nuhdan qalan dün̄yadi,
Oğul doğan dər̄də salan dün̄yadi
hər kimsəyə hər nə verib , alıbdı
Əflatunnan bir quri ad qalıbdı

در قافیه گو نام ننگد به درستی
در هم شکن ای شهر که یاران همه رفتند

Cismim qocalsa da eşqim qocalmayıb

شبی دل موسی آمد سینه سینا
افق یک لحظه می یک لحظه مینا
«من» موهوم من از من گرفتند
خدا هم چهره شد هم چشم بینا

Heydərbaba , ağaclarun ucaldı
amma heyif , cavanlarun qocaldı
toxlularun arıxlıyub acaldı
kölge döndi , gün batdı , qaş qərəldi
qurdun gözi qaranlıqda bərəldi

راهی به خدا دارد خلوتگه تنهائی
آنجا که روی از خود و آنجا که به خود آیی

Dedim ayrılıq , qınama məni
səni görmüşəm ellər düşməni
yüz min kərə də sınısam səni
həman ayrılıq , həmam ayrılıq
aman ayrılıq , aman arılıq

علی ای همای رحمت توچه آیتی خدا را
که به ما سوا فکندی همه سایه هُما را
دل اگر خدانشناسی همه در رخ علی بین
به علی شناختم من به خدا قسم خدا را

Heydərbaba , bulaxların yarpızı ,
bostanların gülbəsəri qarpızı ,
çərçilərin ağ nabatı saqqızı ,
indi də var damağında dad verər
itgin gedən günlərimdən yad verər

فلک گو با من این نامردی و نامردمی بس کن
که من سلطان عشق و شهریار شعر ایرانم

Mən sənün tək dağa saldım nəfəsi
sən də qeytər göylərə sal bu səsi
bayquşun da dar olmasın qəfəsi
burda bir şer darda qalıb bağırır
mürüvvətsiz insanları çağırır

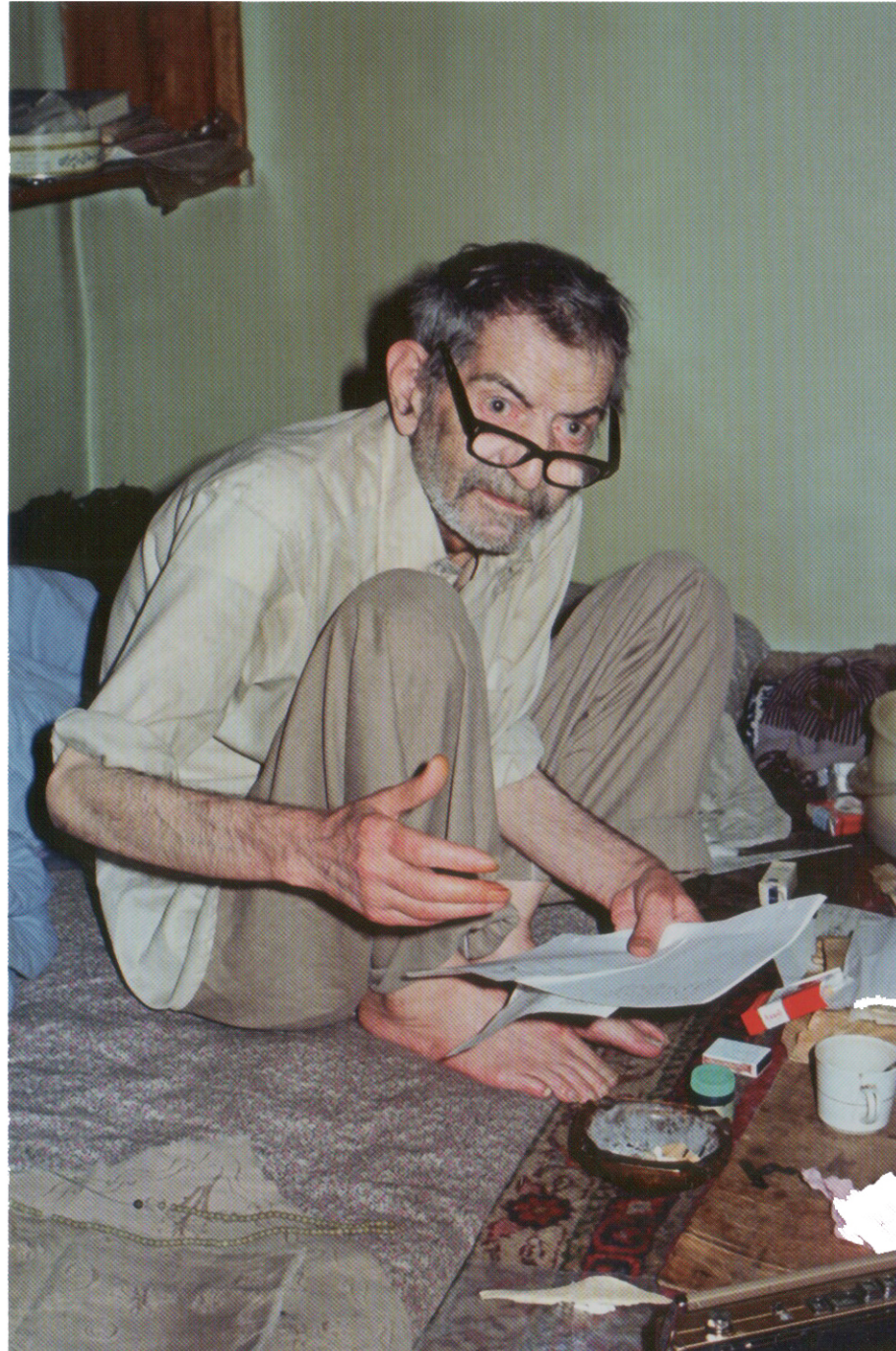

ای که از کلک هنر نقش دل انگیز خدایی   حیف باشد مه من که این همه از مهر جدانی
گفته بودی جگرم خون نکنی باز کجائی   من ندانستم از اول که تو بی مهر و وفایی
عهد نابستن از آن به که ببندی و نپائی

Mən toyuq tək öz ninimdə dostağam illər boyu
bir xoruz yolla tapam mən bəlkə bu nindən nəcat
“ Şəhryar ”ın da əzizim bir tutarlı ahı var
düşməni əhrimən olsun , tapmaz ahindən nəcat

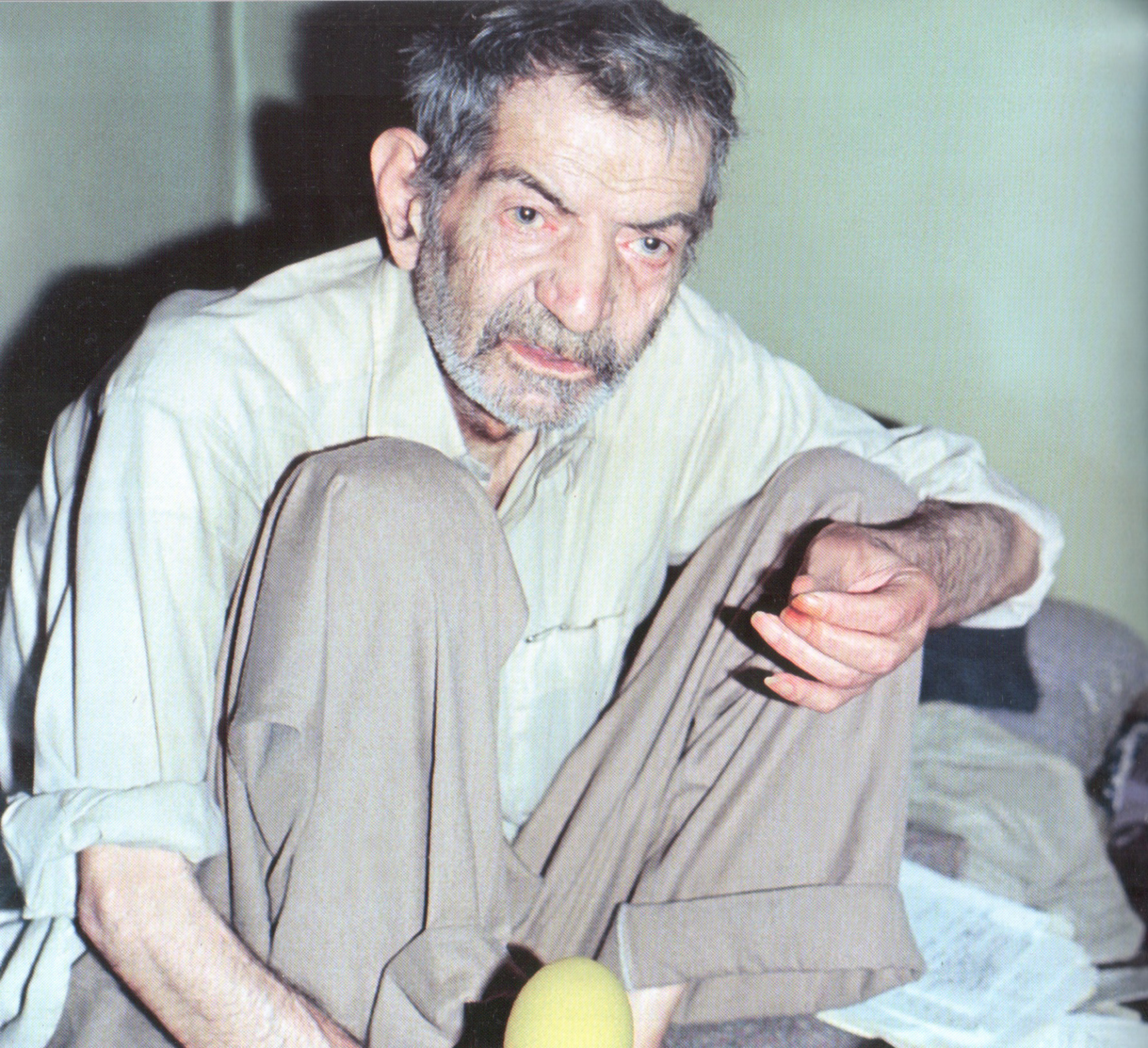

شهریارا چه غمت هست که غمخوارت نیست
غمگسار تو ، سرشک شب تنهائی بس !

Mən ölmüşəm ağlıyan yox
gözlərimi bağıyan yox

آهسته كه اشكى به وداعت بغشانيم
اي عُمر كه سيلت ببرد چيست شتابت

Ey səfasın unudmayan Qafqaz
gəlmişəm zövq alam mərəğından
qeyrəti coşğun olmayan nə bilir
ki nələr çəkmişəm fərəğından

به نامردی مکن پستم ، بگیر ای آسمان دستم
که من تا بودم و هستم غلام شاه مردانم

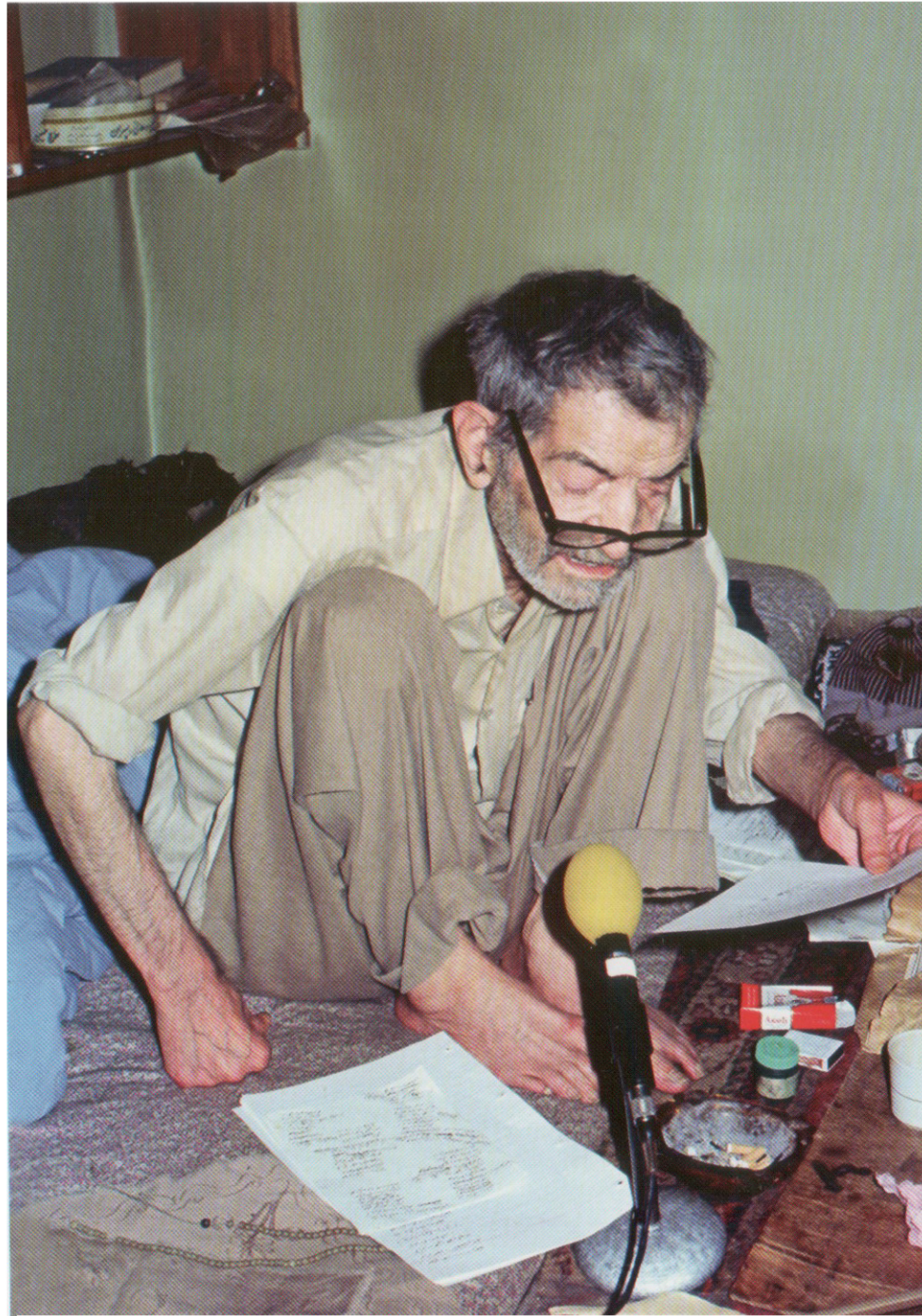
Kimdi mən tək bağıranlar səsine səs versin ?

شهریارا! دگران کو که دگرگونه نمایند
من هر آنگونه که بودم به همان گونه نمودم

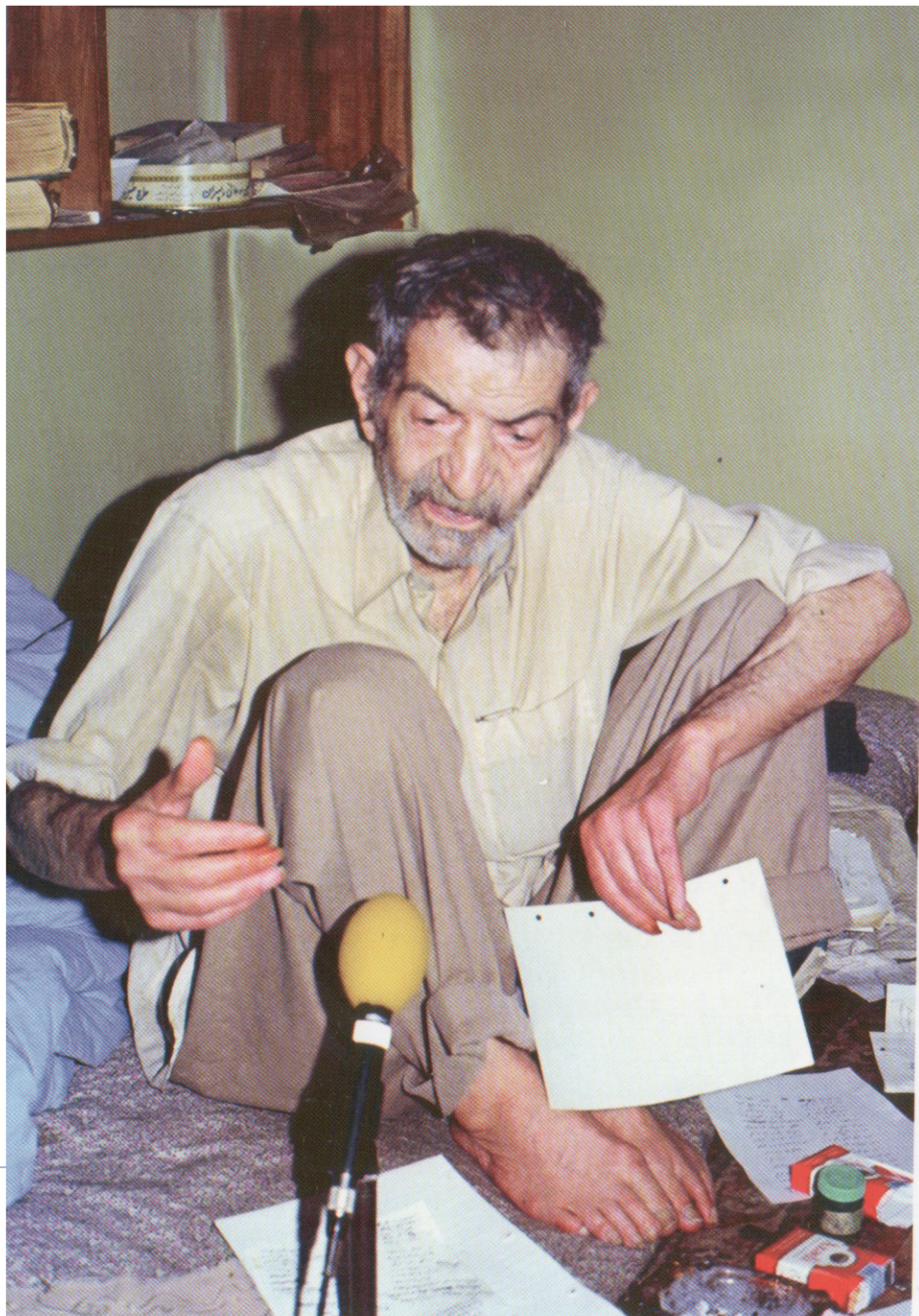
Əlfazı möhkəm etməli mə'nanı çox lətif
sözlər gerek soğandısa , hərکəs soyanmasın

کشم جفای تو تا عُمر باشدم ، هرچند
وفا نمی کند این عمرها وفای تو را

Pişmiş kimi , şe'rin də gərək dad-duzu olsun
kənd əhli bilərlər ki doşabsız xəşil olmaz

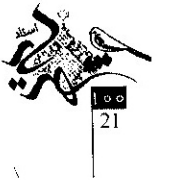

منم ، با شهر یاری مانده تنها
تو با یک شهر هستی یار جانا

Ürək qaniylə mən də yazdım ay nazlı anam Qafqaz
səninə "Şəhryar"ın tək bu tayda bir balan vardır

از تو بگذشتم و بگذاشتمت با دگران
رفتم از کوی تو لیکن عقب سرنگران
ما گذشتیم و گذشت آنچه تو با ما کردی
تو بمان و دگران وای به حال دگران

Eşq ehlisən , yaxşı məni qanarsan
çox kipləmə , od tutub odlanarsan
gözlər yağış yağdırmasa , yanarsan
mənim qaynar çəşmə kimi gözüm var
o dur məndə hər cür oda dözüm var

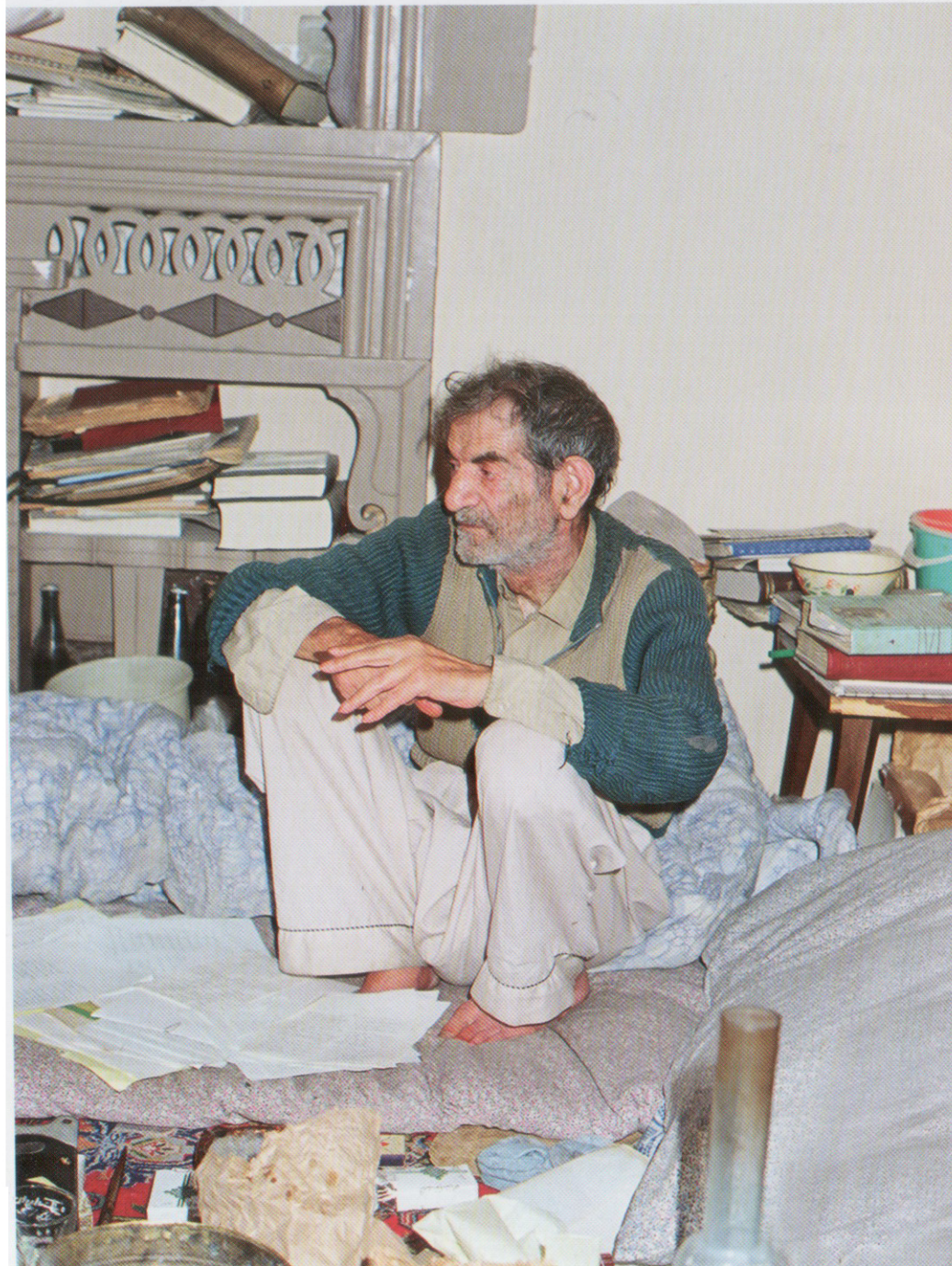

تو با من کی نشستى سرو من تا باز برخیزی
من از پای تو کی برخاستم تا باز بنشینم
به خاک و خونم آغشت این خزان و من بیاد تو
در آغوش بهار یاسمین و باغ نسرینم

Yaxınlarım qoydi məni qıraxda
yananlarım qaldi məndən ozaxda
el yaylaxda , özüm qaldım qışlaxda

مسلمانان از این حرمان مرا بود آتشی در دل
که آن آتش روا من با دل کافر نمی دانم

Ağ göyərçin , ağ qanadın açarsan
dam-duvardan bir qovzanıb uçarsan
ulduzlanıb , Bakı diyə qaçarsan

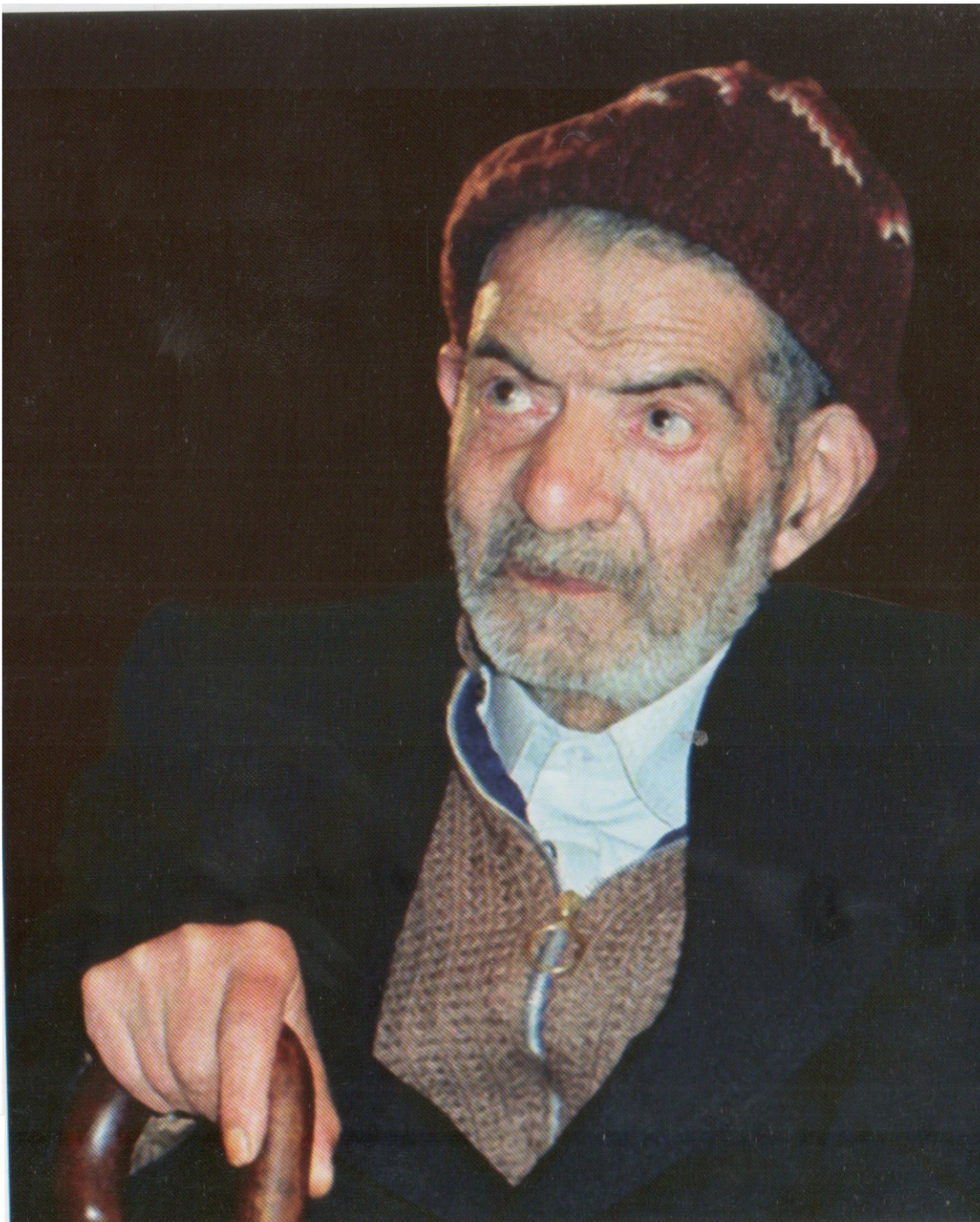

جهان چون دل نُبردت ، نوبت عشق جهانبان است
اگر تنها دلی باقی است ، عشق دلبری هم هست
ترا هم شهریار از پا ، جهان بگشاید این زنجیر
که زندان طبیعت ، بیخ دالانش دری هم هست

Bu həyasız günə gözlər nə qədər zillənsin ?

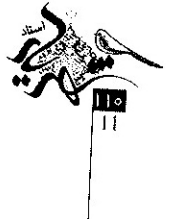

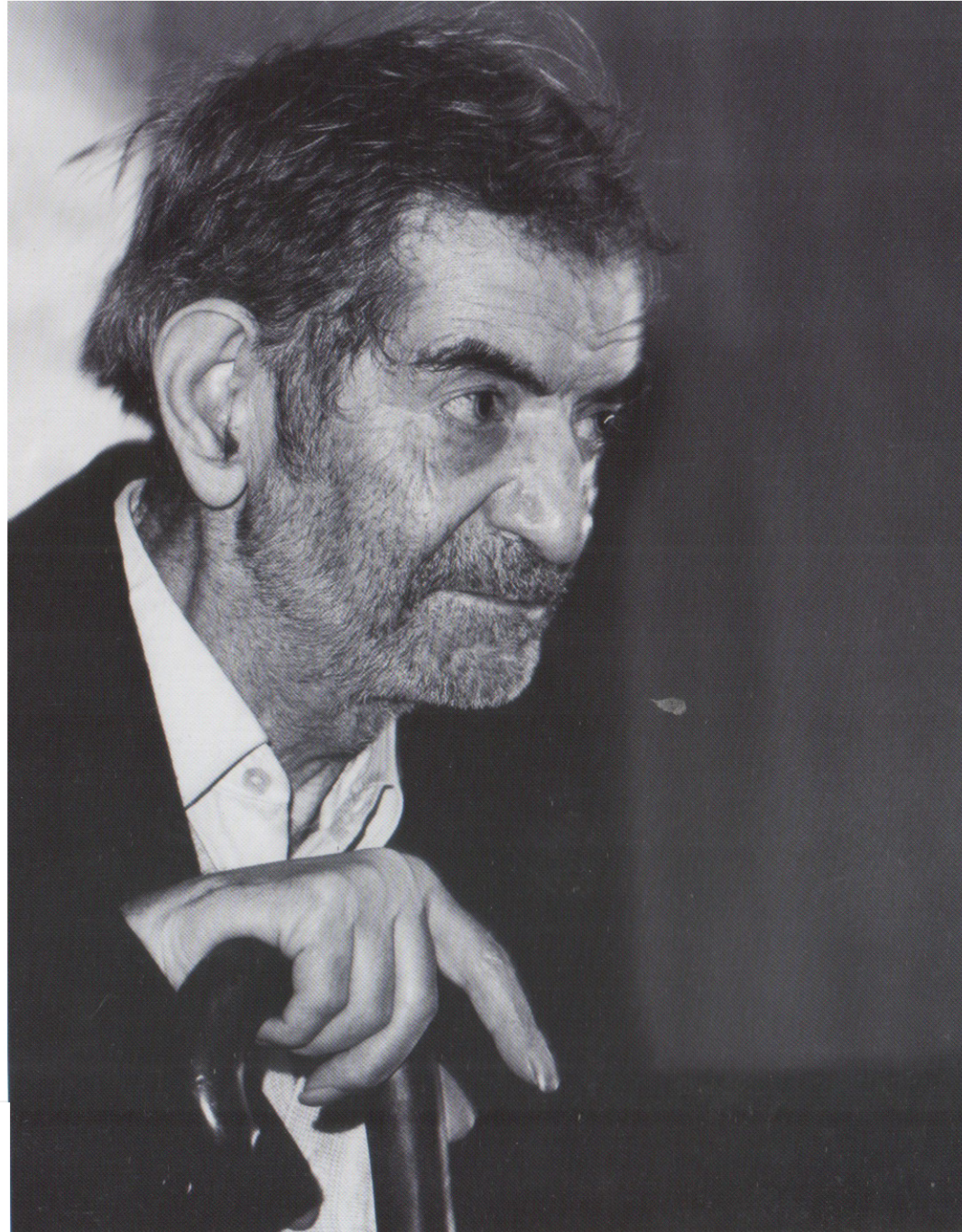

جان من دل به خدا ده که جهانگیر شوی
به خدا هر که دلی داشت ، جهانی دارد
شهریار است و سرانگشت به مضراب قدم
سازش این سینه که سر بسته فغانی دارد

Mən daha ərşi əla kölgəsi tək başda tacım var ,
əldə Musa kimi Fir'ovne qənim , bir ağacım var ,
hərəcim yox , fərəcim var
mən Əli oğluyam , azadələrin mərđi muradı ,
O , qaranlıqlara məş 'əl ,
O , işıqlıqlara hadi ,
həqqə imanə munadi
başda sınımaz sipərim , əldə kütəlməz qılıcım var !

پای دار ای عاشق مسکین که آخر می دمد
صبح وصلی از دل شبهای هجران غم مخور

Heydərbaba sənün göylün şad olsun
dünya varkən ağzun doli dad olsun
sənnən keçən tanış olsun yad olsun
deynə mənim şair oğlum Şəhryar
bir ömrdür qəm üstünə qəm qalar

